

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlér soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújtunk.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Kossuth Lajos.

E név zengi át a magyar hazát Kárpátoktól Adriáig, e névtől visszahangozik Erdély bérces viránya, e név dicőitását hordja szárnyain a magyar alföld délibáos rónáján messze tűnő szellő.

Ki volt Kossuth Lajos ezelőtt 44 évvel? Még él, még Istennek hála, egészséges öreg napoknak örvendhet s már is a történelem felel meg reá.

A ki Magyarországot szabaddá tette, a ki Magyarországon lángelke hévével kiküzdötte az egyenlőség szent eszméjének megtestesülését, a ki a hűbériség maradványainak eltörlésével, a sajtószabadság kivívásával nemcsak a magyar nemzetnek, de Magyarhon lakosai összeségének nyelv, faj és valláskülönbség nélkül a szabadság, egyenlőség és testvériség szent ígét váltotta testté, az volt Kossuth Lajos ez előtt 44 évvel.

A ki egymagában képes volt lángszókoklataival a hazaszeretet tüztét hamvaiból is föléle-zteni, kinek szavára mint a fűszál a réten egy termékenyítő eső után, úgy állottak elő a magyar honvédek százazrei, — a ki a szabadságharc leveretése után egész Európának, sőt Amerikának is rokonszenvét megnyerte a magyar nemzet számára s kinek csodás hatású szónoklatai az idegen államok területére menekült üldözött honfiaink számára is menhelyet teremtettek, az volt Kossuth Lajos.

A ki volt ezelőtt 44 évvel, az ma is, midőn kilencvenedik születésnapját ünnepeljük. A szabadság, egyenlőség, testvériség megteste-

sült élő bajnoka, az igaz hazaszeretet, a Magyar hazafiság Mózes.

Évtizedek folytak el feje felett, viharos, vészes, kísértésekkel terhes fellegetől borított évtizedek. De lelke tisztaságát, hazája iránt hő szeretetét híven megőrizte. S az elvonult évtizedek sulya alatt megörnyedett vállak most is a hazaszeretet oltárára hordják az áldozat tüztét.

Kossuth Lajos a tizenkilencedik század legkimagaslóbb alakja, kinek szellemi nagysága nekünk magyaroknak örök dicsőségünk.

Nem vonulhatunk hát félre mi sem — igénytelen társadalmi lap — az országos ünnepeltől, melyre méltóbb magyart nem szült még e haza. Hanem mi is igaz szívből, igaz lélek-ből kívánjuk, hogy a magyar szabadság apostolát, Kossuth Lajost az ur Isten sokáig tartsa meg!

Nem vonulhatunk félre azért sem, mert bárha Sz.-Somlyó város polgársága megünnepelte is Kossuth Lajos születése 90 éves évfordulóját, de ez ünnep nem volt olyan, a minőnek lennie kellett volna, de ez ünnep nem volt olyan, mint a minőhöz Kossuth Lajos nagy neve méltó lett volna.

Igen, megünnepeltük mi is Szilágy-Somlyón Kossuth Lajos 90-ik születésnapját, de az ünneplésből hiányzott valami, a mi annak dicsőit emelni, annak zománcát megadni lett volna hivatva.

A hivatalok nem vettek abban testületileg részt, sőt középületeink is — városháza, gimnázium, pénzügyőség — mikor a magánosok háza ki-világítva fényárban usztak, komor, sötét ablakaikkal mintegy roszalólag néztek le az ünneplő, éljenző néptö-

megre. Hogy kit, vagy kiket érjen érte a roszalás, nem keressük, de aényt főlemlíteni kötelességünknek tartottuk.

Kossuth Lajos születés napjának megünnepelése nem politikai tény. Benne a magyar szabadság, a magyar hazaszeretet legszebb, legszentebb ideáljának szenteltünk ünnepet, a mely ünnepel sem a politikai rendszert bírálgatni, sem egyik, vagy másik politikai pártnak esatlásává szegődni s e szép ünnepet a szabadság, egyenlőség, testvériség ünnepét ily kies-nyes célokra eszközül felhasználni tisztességes magyarnak eszébe sem juthat.

Elismeréssel kell adoznunk e helyen tüzőltö-testületünknek az ünnepe-ly, különösen a fáklyás-menet rendezéseért s polgárságunknak példás magatartásáért, melyek az egész ünnepe-lyesség és kivilágítás tartama alatt a rend megzavarásától tartózkodott s nem adott alkalmat arra, hogy a teljes számban feltüztött szuronnyal mozgósított városi rendőrség és állami csendőrség tevékenységére szükség legyen.

Elmult az ünnep, kialudtak a világitó mécsek, de ne muljanak el lel-ünkben a Kossuth Lajos által hirdetett szent eszmék, a szabadság, egyenlőség és testvériség szent eszméi soha, — ne hamvadjon s ne aludjon ki keblünkben a hazaszeretet világitó fáklyája, hogy bizva mondassuk el a költővel:

„Nagy hontalan!... S még is egy honnak öre...
Nagy száműzött s még is egy honnak atyja!
Majd hogyha feljutsz a Nebo tetőre,
Lásd népedet, vetésit mint aratja!
Munkálva földét egy szabad hazának,
Függetlenül, büszkén és dőlegzen...
És a mit láttál itt, — folytassa álmod
Nevedet őrző sok, sok ezreden.“

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Turinban.*)

Olyan nekem ez a város,
Mintha haza jöttem volna;
Mintha amott nem is a Pó,
De a Tisza vize folya,
— Tisza vize kanyarogna.

Csak azt tudnám, merre leng itt
A szabadság lobogója?
Merre lakik, merre lakik?
A szabadság bujdosója,
— Magyarország kormányzója!

Hátha úgy is rátalálók;
Vagy a háza ablakáról,
Vagy a háza ablakában
Szomorkodó rózsafáról,
— Hervadozó rózsafáról!

Az a rózsza: Magyarország
Kitagadott szabadsága.
Itt ápolja, ápolgatja
Kossuth Lajos imádsága,
— Kossuth Lajos könyhullása.

Csak egy ágat, csak egy bimbót,
Ha én arról elvihetnék!
Hogy otthon, a Tisza partján
Még egyszer azt megismernénk,
— S a szívünkbe elültetnénk!

*) A „Debrecen N.-Váradi értesítőből.”

Hogy egyszer még megfoganna,
Kossuth Lajos imádsága.
Hogy egyszer még virulhatna
Kossuth Lajos rózsafája:
— Magyarország szabadsága!

Szabolcska Mihály.

Farkasverem.

Irta: Hamvai Sándor.*)

Ugy készítik, hogy nagy, mély göd-
röt ásnak a csapáson, melyen az ordas
jár; ezt a gödört aztán gyöngye galyak-
kal betakarták s mikor megfekszik a hó-
réteg, jön az ordas gyanutlanul... reá
megy a galyföldre, az enged, nagyot
roppan s a vad tehetetlenül dühöngve a
gödör fenekén marad, csattogtatva fehér
fogait.

Fogva van.

Jérce Gábor szegény ördög volt, a
ki napokon át ott másolgatott egy bűz-
hódt levegőjű irodában, várva előléptet-
ését a számtisztiságra.

Nem panaszkodott senkinek, ő reá
sem panaszkodott senki s boldog ember
volt egészen addig, míg egy nap a mi-
niszteri tanácsos ur abban a kitüntető fi-
gyelemben nem részesíté, hogy maga elé
hívatta.

Nagyot szítt szivarjából s az illatos
Bock-szivar füstjét odafujta maga elé,
hogy Jérce Gábor ne vegye észre azt a
zavart mosolyt, mely a méltóságos arcon
azon pillanathban átvonult, midőn e kér-
dést intéz alárendeltjéhez:

*) Mutató szerzőnek Fővényszemek
című legközelebb megjelent kötetéből.

— Ki az a szép fiatal nő, a kivel
ön máma harmadizben beszélgetett a pa-
lota előtt?

Jérce Gábor igen megszeppenve és
alázatosan felelt:

— A feleségem, méltóságos ur.

— Hja ugy? S önnek telik napidijas
létére feleséget tartani?

Ugy látszik, hogy ő méltósága előtt
a feleség éppen abba a kategóriába so-
roztatott, mint teszem azt, valamely ver-
senyparipa, luxus eb s más ilyen fény-
űzési „cikkek” tartása. Azért Jérce Gá-
bor igen megdöbbsent, mert tisztán látta,
hogy ez oktan fölfedezésével disqualifi-
kálta magát a számtisztiszi előléptetésre.

Szó se volt róla. Ő méltósága valami
hivatalos iratok lemásolásával bízta meg,
melyek egyenesen a miniszter kezébe fo-
gnak jutni s erre egyedül a Jérce Gábor
kiválóan kalligrafikus írására volt szük-
sége.

Hanem midőn pár nap múlva ő mélt-
ósága a minisztériumi épület előtt haladt
el, Jérce Gábor akkor is a feleségével
beszélgetett a sarkon állva. A tanácsos ur
kegyes volt ma nagyon. Megállott egy
percre s égő tekintetét vetve a fiatal asz-
szonyra, futólag egy igen szellemes meg-
jegyzést tett:

— Ez az a fiatal asszony, a ki szám-
tíztzné akar lenni?

Az asszony fülig pirult s Gábor igen
alázatosan jegyezte meg, hogy messze
van még az az idő.

— Ki tudja? — szólt a tanácsos ur,
megveregetve a Gábor ur vállát s meg-
érintve az asszonyka hamvas arcát. —
Jöjjön föl csak ma délbén amice, hozzám.
Az ilyen szegény emberre felfér egy kis
jó tanács.

Mi volt a jó tanács, az örökre titok
fog maradni, hanem annyi igaz, hogy a

hónap elteltével az iroda-igazgató így
szólt Jérce Gáborhoz:

— Ön nagyon használható ember.
Képzettsége is olyan, hogy alig fér össze
a durnistasággal...

— Oh kérem, — szabadkozott, a sze-
gény ördög fülig vörösödve s a szíve
nagyot dobbant föl rá. (Lám ő méltósá-
gának mily nagy gondja van a maga em-
beréről!)

— A jövő hóban előre láthatólag
nagyon meg lesz terhelve a hivatali bud-
get... önt ideiglenesen elbocsátom.
Másutt talán több szerencséje lesz ezzel a
tehetséggel.

*

Jérce Gábor két álló héten át egye-
bet nem tett, mint nagyságos, méltóságos
és excelenciás urak előszobájában vára-
kozott, ajtaján ki és be kétrét görnyedve
járt s éjszakára nehéz sóhajokkal tért haza
liliom-utcai lakására, ahol minduntalan
ezzel szomorított egy gyönyörű fiatal
asszonykát, a feleséget:

— Semmi semmi...

Végre is a harmadik hét közepén
két dolog állott Jérce előtt: öngyilkos
fog lenni, vagy a kislutrin próbál sze-
rencsét.

Az utóbbit választotta.

Az utolsó forintból négy hatost föl-
tett a budai lutrin. Szombaton lesz a hu-
zás, addig halasztást adott magának és a
szép asszonykának, a kit — elhatározta
— oda is elvisz magával.

Szombaton a huzásnál személyesen
jelen volt s tapasztalni kellett, hogy a
két alternativa közül ez az egy fiaszkót
vallott. Akkor aztán bement egy zálog-
házba s ott elzalogosította ezüst zseborá-
ját. Aztán egy boltban vásárolt egy nyolc
miliméteres caliberű revolvért s kellő
számu patront. A fölös számu pénzből

pos hegyen pedig tűzijátékot rendezett Szabó Zsigmond.

Ennyiből állott nálunk a Kossuth-ünnepély, melyben minden nagyobb előkészületek nélkül is megnyilatkozott a közönség igaz lelkesedése.

Ha még megemlíti, hogy a középületek legtöbbje, mint az adóhivatal, kir. járásbíróház, kaszinó, stb. fényesen ki voltak világítva, és hogy annak a városnak a háza, melynek tanácstermében 1886. december 9-én tartott közgyűlés alkalmával Kossuth Lajost egyhangulag díszpolgárrá választotta, ha — a mint mondom — annak a városháznak ablakai a legsötétebb Afrikába beillő sötétségben imponáltak, és hogy a fáklyás-menet a kirendelt csendőrség, a város szolgahadának és a bakteriumus bakterek fedezése alatt esett meg, ezen díszonans incidens leszámitásával elmondhatjuk, hogy nálunk a Kossuth ünnepély elég szépen sikerült.

Zilahról vettük a hírt, hogy ott Kossuth születése napját a város a nagy hazafihoz méltóan ünnepelték meg. F. hó 18-án a piactéri házak lobogódíszit öltöttek, köztük a városháza is, — a városi képviselő közgyűlést tartott, mely alkalommal határozatilag kimondatott, hogy Kossuthhoz üdvözlő feliratot intézzenek, és hogy a piac-tért Kossuth-ternek fogják nevezni. Délután a népkertben nép-ünnep volt, este a várost és minden középületet fényesen kivilágították, fáklyás menetet tartottak és bankettet rendeztek. — Sz. Csehben szintén világítottak, körmenetet tartottak, melyen az iparos olvasó-kör delegyete működött közre. Tráger Károly hangulatos beszédet tartott, utána Boér Miklós szavalt a „Kossuthhoz” irt ódáját, — az ünnepséget vidám lakoma követte. — Tasnádön és Krasznán is ünnepeltek, részletes tudósítást azonban lapunk zártáig nem kaptunk.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-dikén tartotta havi rendes ülését báró Wesselényi Miklós főispán elnöke mellett.

Jelen voltak: Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán, Török István főjegyző, Moni Gyula t. főügyész, Dombi Károly árv. elnök, dr. Berger János főorvos, Vicenti Pál p. ü. igazgató-helyettes, Gazda Ferenc kir. ügyész, Klein Adolf kir. mérnök, építészeti hivatali főnök, Kiss Lajos, Bíró Ferenc, Sántha Dezső, Somogyi Kálmán és Lőrincz György. Igazolgan távol maradt: Kerekes József tanfelügyelő, Fodor Elek közigazd. előadó és Dull László, igazolatlanul: b. Podmanicky Gyula, b. Kemény Árpád és Pap György. Ülés kezdete d. e. 10 órakor.

Az alispán jelentése szerint az elmúlt augusztus hóban közbiztonsági viszonyaink teljesen kielégítőek voltak a személy- és vagyonbiztonság veszélyeztetve nem volt. Kóbor cigányok fordultak ugyan meg a vármegye területén és azok egy községben 800 forint loptak el,

pedig megrakta a két zsebét vajás szarvas-sal, virslivel és pariser-vursttal... aztán fűtyölve ment hazafelé.

Utközben azt tette, amit a szegény Jonathán fényesítgette a revolver csövét.

A lilium-utca épen nem liliumszagu, félre eső, rosz kövezetű s így őszi estén az a néhány lámpa, mely a városatyák kegyelméből pislákol benne, alig világítja meg tiz lépésnyire. Minden tiz lépés távolságra találós mesének illenék be megmondani, hogy ki ütötte nyakon az embert.

Mikor lakásához közeledett Jerce Gábor, egy suttogó hangot hallott a háta mögött:

— Álljon meg. — S egy alak lépett elé a homályból.

Jerce Gábor hősies pose-ba vágta magát s drámai hangnyomattal szólt, kezét a kilógó szarvasokra és kolbászokra rakva.

— Nem válhatok meg tőlük!

Magas, kövéres ur, fényes cilindrel a fején, visszafójtott kacagással felelt:

— Kolbászainak megkegyelmezek. Más dolgom van önnek. Ön a lilium-utca 1043. számú házban lakik?

— Igen, — mond Jerce teljesen megnyugodva, midőn az elegáns ur arany inggombjait a kódos lámpafénynél megvillani látta.

Az ismeretlen karon ragadta Gábor urat s kedélyességet affektáló hangon, halkan folytatta:

— Egy karesu termetű, szerényen, de tisztességesen öltözött fiatal nőt láttam pár nap előtt a jelzett házba betérni. Azóta nap-nap mellett várom e nőt; de se kijönni, se bemenni nem láttam. A nő dus fekete hajú, kék szemű és... No mi lelte őnt?

azonban a csendőrségnek sikerült őket kézre keríteni s a büntető igazságszolgáltatásnak átadta.

Kihágási ügyek a szokásos számban fordultak elő augusztusban is, nagyobbára a cselédeknek a szolgálatnak jogtalan elhagyása, a mi főleg a magas napszámárakban, melyek a szolgálat elhagyására kecsesgetők valának, találja magyarázatát.

A fenyegető kolera-vész elhárítása céljából szükséges óvintézkedések minden irányban megtétettek.

Állategészségi viszonyaink általában kedvezők voltak, fordult elő ugyan Érháttan egy takonykór-eset, Vármezőn és Diósdiban a szarvasmarhákban egy-egy lépfevében való megbetegedés, de az ezek miatt elrendelt zárlat még e hó folyamán feloldatott. Zsibón egy udvarban, Zilahon háromban a száj- és körömfájás észleltetvén, a zárlat elrendeltetett. Ezen betegség a kolozsvári vásárról hajtott szarvasmarhák által hurcoltatott be.

A községek 1893. évi költségelőirányzataikat beterjesztették, s azok az őszi közgyűlésen elintézhetőek lesznek.

Végül jelentette az alispán, hogy a vármegyeinek egy központi, mint kül-tisztviselői teendőiket pontosan végezték s a közigazgatás menete fennakadást nem szenvedett.

A királyi ügyész által beterjesztett kimutatás szerint a zilahi központi fogházból augusztusban kibocsátott 15 férfi, 4 nő, bent maradt 56 férfi, 12 nő. Kiadatott 1982 étadag, 260 frt 64 kr. értékben. Teljesítettek a rabok 983 napszámot, melyeknek egyrésze díjaztatván, az állam részére 147 frt 73 kr., a munkások javára 10 frt 8 kr. folyt be. A közegezségi állapot teljesen jó volt, halálozás nem fordult elő.

Az árvaszéki elnök jelenti, hogy a központi árvaszéknél feldolgozandó 2591 beadványból elintéztetett augusztusban 925, hátralék 1666.

Az építészeti hivatal jelentése szerint az államut jó karban van, ott az elmúlt hónapban ároktakarítási és padkatöltési munkálatok teljesítettek 176 frt 50 kr. napszám-bér mellett. A vállalat után teljesítendő munkálatok folyamatban vannak.

A hivatal személyzetében azon változás történt, hogy az áthelyezett Fritz Ferenc mérnök helyett Széchenyi Lajos 2-od oszt. mérnök rendeltetett ide.

A törvényhatósági közutak általában jó karban vannak, a hidjavítási munkák legnagyobb része befejeztetett s azokért 2355 frt 87 kr. fizetett ki. Az engedélyezett 5 drb. beton-műtárgy építése 4% árengedés mellett Vacil Vincenzónak adatott át. A kavics-szállítások gyorsabb eszközölésére vállalkozó utasított.

A rendelkezésére álló kézi közmunka-erővel a sz.-csehi és sz.-somlyai járásban az ároktakarítási munkák megkezdettek.

Folytatták augusztusban a kazánszemléket, mely alkalommal több szabálytalanság és kazánrendőrkihágások tapasztaltatván, a szükséges intézkedések elrendeltettek. A közigazgatási Bizottság ez alkalomból utasította az építészeti hivatalt, hogy a tapasztalando szabálytalanságok és kihágásokkal szemben teljes szigorral járjon el, a vonatkozó kormányrende-

— Semmi, kérem. A kolbász majd kiesett a zsebméből.

— Ugy, csak vigyázzon rá! Nos, ismeri ön e nőt? Hisz egy házban laknak.

— Hja kérem, éppen százkilencvenkilencen lakunk ott. De a szóban forgó nőt történetesen ismerem.

— Ah!

— Egy olyan ember neje, ki nekem ismerősöm.

— Tud ön hallgatni?

— Mint a hal.

— Akar-e ön egy pár tizest keresni?

— Tisztességes uton?

— Természetesen.

— Akár kétezerkétszáz.

— Látom, ön okos ember.

Eközben egy lámpa alá értek s Jerce Gábor, ki a nő személyleírásáról saját feleségére ismert, a mint a lámpafénynél a magas ur arcába tekintett, majdnem felkiáltott meglepetésében. Reá ismert egy magas állású urra, a ki princípálisan tanácsos urnak, a ki felesége miatt, pár hét előtt kidobatta őt hivatalából. És Jerce Gábor, kinek jobb keze már ököllé volt szorítva, egyszerre nyájas arcot öltött. S így szólt:

— Jöjjön ön holnap alkonyattájt e ház elé. A többi legyen az én gondom s furtangosan mosolygott.

A kalandos ur hirtelen néhány bankjegyet nyomott Jerce Gábor kezébe, a mit az megköszönt, azzal egy közel reá váró fogathoz kísértette magát s elrobogott.

Másnap 6—7 óra között Jerce Gábor ott állingált a kapu alatt s nemsokára megérkezett egy zárt kocsi-ban az, akire várt.

— Nos?

— Jöjjön utánam.

teknek és szabályzatoknak úgy a járási főszolgabírák és polgármesterek, mint a kazantulajdonosok részére leendő sürgős kiküldését a hivatalnak szintén meghagyta.

A vármegyei főorvos jelentése szerint augusztusban a közegezségi állapot kedvező volt, mert habár nem voltak ritkák a gyümölcs tulságos élvezete miatti és a naphőségben a sok vizivástól származott emésztőszervi bántalmak, ezek oly mérvben, mint más években, nem léptek föl s lefolyásuk is enyhébb volt. Uralgó kór főleg az emésztő szervek hurutos és lobbos megbetegüléseiben nyilvánult, egyes helyeken vérhas alakjában; ezeken kívül a hagymáz és váltóláz is előfordult, szórványosan ugyan, de mindamellett oly számban, minőt az 1872—73. évi kolera előtti idő óta tapasztalni nem lehetett.

Járványként előfordult a vérhas Vervölgyön 30 esetben, gyógyult 21, meghalt 9. A nagy halálórási arányra megjegyzi a főorvos, hogy a köznép még mindig nem tartja a vérhasat komoly ragályos betegségnek, fölléptét nem jelenti be, orvoshoz nem fordul, sőt a bajt eltitkolni igyekszik.

Alsó-Várcán a hagymáz 17 esetben lépett föl, gyógyult 13, meghalt 4 s ezzel a járvány megszűnt.

A vármegye sz.-somlyai kórházában kezeltetett 3 beteg, kibocsátott 2, bentmaradt 1: Zilah város kórházában kezeltetett 24 beteg, kibocsátott 13, bentmaradt 11. Kiadatott a vármegyében 15 látlelet, ezek közt 12 sulyos sérülésekről. Orvosrendőri boncolat 3, hullaszemle 1 esetben tartatott. Vízbefulás 2, hirtelen halál szintén 2 esetben fordult elő.

Bejelentette továbbá főorvos a kolera-vész megakadályozására a kormány által elrendelt intézkedések végrehajtása céljából a vármegyénél területén történeteket, a melyek igazolják, hogy minden lehető intézkedés megtéttetett és végrehajtatott, annyira, hogy ha az egész országban az óveljárások hasonló eredményt hoztak végre és föltéve, hogy ezek egyáltalában a kolera-járvány kiütését és tovább terjedését megakadályozni képesek, úgy kevés aggodalommal nézhetünk a veszély elé annál is inkább, mert a közelgő hidegebb időszak tapasztalat szerint a kolera tovább terjedésének akadályul fog szolgálni.

Hármaspatak és Magyarpatak községekben már csak 6 tiszta trachomás beteg és 10 ellenőrzés alatt lévő van. Egy hidvégi és gy.-pátelki szabadságos katona trachomában szenvedőknek találattván, gyógykezelés végett a zilahi kórházban helyeztetek el. Zilahon egy elmebeteg megfigyelés alatt állott s tébolyházba szállittatni véleményeztetett.

Végül bejelentette főorvos, hogy a vármegyében levő gyógyszerárakat, kivéve a zsi-bait és a zilahiakat, megvizsgálta s rendben levőknek találta. Amennyiben pedig a rátoni és a m.-keceli iskolák szűk szennyes voltak miatt járvány esetén valóságos melegágyai lennének a kolera-nak és más járványoknak, a szükséges intézkedések elrendelése iránt főorvos az alispánhoz jelentést tett.

A sz.-somlyai községi elemi népisko-

Mikor a szegényesen butorozott, de tiszta lakásba beértek, Jerce Gábor egy szép fiatal asszonyt mutatott be a méltóságos urnak.

— Ez-e az a nő, kit méltóságod említett?

Az ismeretlen ur nagy zavarba jött

— Hogyan ön ismer engem?

— Oh igen! Párszor voltam méltóságod előtt esedezni egy számtiszt állásért. Én Jerce Gábor vagyok. Becsületesen szolgáltam négy évig a miniszteriumban s a feleségem miatt bocsátottak el. Isten rendelkezésének tekinténem, ha most általa jutnék hozzá a jól kiérdemelt számtiszt álláshoz. Elkecseregettem ember vagyok; készen hírlapi leleplezésekre és botrányok előkészítésére. Épen az öngyilkosság eszméjével foglalkoztam s amaz valmivel kényelmesebb ennél...

— Az állás névze nyugodt lehet, csak kérelmét adja be mielőbb, szólt a méltóság zavartan, aztán gyorsan kereste az ajtót... A sarkánál próbálta kinyitni.

Jerce Gábor segített neki fölfedezni a kilincset. A szép asszony világított le a lépcsőn.

A kocsinál jutott eszébe csak Jerce Gábornak megkérdezni:

— Igaz az, méltóságod talán fehérneműt szándékozott készíttetni feleségemmel? Igen kitűnő e nembem, mondatom. Sok nagy ur tett nála megrendelést.

— Igen, majd... csakugyan, — szólt a méltóság szárazon s aztán oda kiáltott a kocsisnak: hajts!

Jerce Gábor neve két hét múlva a hivatalos lapban volt a számtisztek között.

A farkasverem ordast fogott.

lánál augusztus 21-dikén Gencsi Irén rendes, Csoma Mária segédtanítónőnek megválasztatván, ezen választások jóvágyattak.

Zsigmond Ferenc sz.-nagyfalusi közs. iskolai segédtanító egy évi sikeres és kifogástalan működése után állomásán végleg megerősített.

Több, főleg magánosokat illető adó, utadó és közigazgatási ügyekben beadott kérelem és folyamodás elintézése után az ülés 12 órakor véget ért.

„Szilágy.”

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbíróház területén. Molnár András megvette Szabó Daniel bagosi 1 beltelek 200 frtért; — Kuk Mitru Zaharie gr. Bánffy Róza detreheimi 2 beltelek 100 frtért; — Muszte Vaszalika örök. Muszte Onuc dobi birtokát; — Benkő Gyula Benkő Elek győrtelki birtokát; — idb. Kása Pál mv. Kuk Péter és neje gyümölcsései 1 legelőjét 200 frtért; — Kerekes Péter Papurán Vaszalikáné hídveji birtokát 100 frtért; — Rác András Kovács P. András kárászteleki 2 drb kaszálóját 142 frt 50 kr; Szgyártó Márton s neje Vizaknai György krasznai birtokát 250 frtért; — Szóts János és neje Hajas Kati és Zsuzsa krasznai 1 belsőségét 200 frtért; — Dénes János és neje Szakács György krasznai belsőségét 100 frtért; Lázár Mária s társai örök. Lázár Nac és neje a-báni összes birtokát; Bákai János s társai Bákai (András) György perecseni birtokát; Boncán Mária s György Boncán János sommályi birtokát; ifj. Rác L. Mihály és neje mv. Pintye Reosin János somlyói 1 belsőségét 250 frtért; — Veverán József özv. Szlavkay Pálné és Jolán somlyói 1 szántóját 100 frtért; Trusza Lajos Simon Antal somlyói szőlőjét 250 frtért; Tordai László Schönstein Ferenc és neje somlyói 1 belsőségét 250 frtért; Meleg András és neje Józsa Zsuzsanna sz.-ujlaki 2 rétjét 100 frtért; — Makové György és neje Demjén Károly varsolci 1 beltelek 600 frtért; ifj. Kádár András Makové György varsolci 1 beltelek 230 frtért; — Bálint B Istvánné Bartos Ferenc varsolci 1 szántóját 130 frtért.

A zsi-bói kir. járásbíróház területén. Buzsár Juon, Mária, Mitru örökölték Farkas Mária somrő-ujfalui birtokát 229 frtért; Román Penkrotia Mihály Román Kosztán római birtokát 149 frt 30 krért; — Bárbur Gavrilá I. Juon, Floare Toma Bárbur Juon lui Gábor sz.-nagygoroszlói 2 ház 26 földjét 515 frtért; Bárbur Szimion Bárbur Vaszalika sz.-nagygoroszlói 1 ház 12 földjét 269 frtért; — Marosin Mitru Marosán Iliezia hosz-szu ujfalui birtokát 385 frtért; — Szathmári Vaszalika, Petri, Juon, Mariska, Makové, Szathmári Makové inói birtokát 185 frt 20 krért; Boyge Lázár megv. Pap Juon Krisztóran a-balázsházai 3 szántóját 150 frtért; — Molnár Miklós, Márton, Mihály Soos Borbára zsi-bói birtokát 200 frtért; Molnár Márton s neje Golya Gábor s neje zsi-bói 1 szántóját 100 frtért; Mátyus János Mészáros Erzsébet zsi-bói 1 szántóját 110 frtért.

A sz.-csehi kir. járásbíróház területén. Benes György megvette Benes Gavrilá egyházi egy belsőségét 200 frtért; — Koc Logyin Koc Vaszalika f.-borekszői egy házastelekét 150 frtért; Hunyadi Mihály és neje Kovács Véri és társai sz.-szegi 1 szántóját 240 frtért; Pap Flore Pap Mária Pászka Kosztán ilyésfalvi 1 házastelekét 400 frtért; Moni Gyula Reink Adolf sz.-csehi 1 rét és 2 szántóját 600 frtért; Simon János Zsurzse Luka Tódor a-berekszői 9 szántóját 50 frtért.

Különfélék.

— Kinevezés. A király Dénes Lajos zilahi kir. alügyész t a szatmár-németi ügyész-séghez királyi ügyész-szé nevezte ki.

— Kossuth születése napját megelőző vasárnapon, f. hó 18-án a helybeli ev. ref. templomban Nagy László ev. ref. esperes tartott lélekemelő beszédet, melyben megemlékezőn hazánk nagy fiáról, annak halhatatlan érdemeiről, és magasztos erényeiről szólva, buzdította hivat a hazaszeretet ápolására.

— Nagytiszteletű Nagy László ev. ref. esperes, a sz.-szolnoki egyházkerület igazgatója marienbadi fürdőzése után üde egészségben tért vissza hozzánk, családjá és hívei körébe, és működését már meg is kezdte. Örömmel adjuk e hírt, remélve, hogy a közügyeknek és egyházának e nemes bűnoka ismét egészen a munka embere lehet és hallhatni fogjuk kenetteljes szavait a szószékről, bölcs tanácsait a gyűléstermekben és lelkes felköszöntőit a vigalmak napjain.

— Jótékonycélu táncestély. Mint halljuk, a helybeli nőegylet felolvasással egybekötött táncestélyt rendez, melynek megtartására a nap kitűzve ugyan még nincs, de felemlítjük eleve már azért is, mert hír szerint a felolvasást irodalmi működéséről oly előnyösen ismert Boér Miklós fogja megtartani, ki is ez alkalommal kíván városunk közönségével megismernedni.

— A szokásos ellenőrzési szemlék a cs. és kir. közös hadsereg részéről a f. évi október 15-ik, — a m. kir. honvédség részéről pedig f. évi október 16-án, mindenkör reggel 8 órakor a városház tanácstermében fognak megtartatni.

— Halálozás. Ismét egy áldott jó aszszonnyal van kevesebb városunkban. Hubert Józsefné elhalálozásáról vettük a szomorú hírt. Az elhunyt nemes mint hitves, hanem mint anya is mintaképe volt a nőknek. Csöndes, zajtalan családi életben ke-reste és találta fel a boldogságot. Szeretet-

tel környezték öt férj és gyermekei, és a boldog családi életből ragadta ki szerettei közül a könyörtelen halál. Öszinte és igaz érzéssel fejezzük ki részvétünket a gyászoló család irányában. A család által kiadott gyászjelentés így szól: „Hubert József a maga és gyermekei: Blanka, Jenő, György és Mariiska, férje Brandt Oszkár, gyermekük Józsika; az elhunytanak testvérei: özv. Hubert Ivánné, szül. Ábrahám Anna s gyermekei: Placintár Dávidné, szül. Ábrahám Polixéna s gyermekek; Ábrahám Miklós s fia, Ábrahám Antal és gyermekei; sógor-
nője özv. Ábrahám Jánosné s gyermekei, úgy a többi rokonok nevében a szomorúságtól lesújtva tudatja szeretett nejeinek, a pótolhatatlan jó anyának, illetőleg nagyanyának és rokonnak Hubert Józsefné, szül. Ábrahám Jozsefinnek, élte 58-ik s boldog házasságának 39-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után beállott gyászos elhunytát. Az üdvözlőnek földi maradványai folyó hó 18-án d. u. 5 órakor fognak rom. kath. szertartás szerint örök nyugalomra helyeztetni; lelkeért pedig az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 19-én d. e. 8 órakor fog a rom. kath. plebániái templomban az Égek Urának bemutatni. Mely végtisztességtételre a rokonok és ismerősök szomorúan meghívottak. Béke és áldás legyen hamvain! Az elhunyt végtisztességtételén, mely f. hó 18-án délután 5 órakor ment végbe, jelen volt a város összes intelligenciája. Az elhunytat a felső-városi kis temetőben levő családi sírboltba helyezték örök nyugalomra.

— **A kolera elleni óvintézkedések** városunkban is teljes erővel megtekintettek. Rendőrkapitányunk széles körben köztudomásra hozott hirdetményével intézkedett arra nézve, hogy az egyes háztulajdonosok lakásaiknak udvarát és telkét tisztán tartassák. A közhelyek, vendéglők, korcsmák udvarai, istállóit carbollal fertőtlenítették. A fertőtlenítés különben az egész városra ki fog terjesztetni. Az utcák kerülétlenként polgárokból szervezett felügyelőkre lettek bízva, kik a köztisztaságot ellenőrizni lesznek hivatva s a tapasztalt mulasztásokat a kapitánysághoz bejelentik. Ezen kívül járványkórházak állítottak fel az idegen helyről jövő s a helybeli betegek részére előre felfogadott ápolókról is gondoskodva van.

— **A szemét és trágyakihordásra** kibocsátott rendőri intézkedést sokan szeretik falra hányt borsónak tekinteni. Ez pedig igen fontos ellenszer a járványos betegségek ellenesére ellen, Figyelmeseztük a város közönségét, hogy a rendőrség ezen intézkedésének szívesen eleget tenni, mert a helyszíni vizsgálat nem sokáig fog kéni s így azok, kik a bíróság intézkedését a filőlők mellett bocsátják el, igen érzékeny tanúságot fognak szerezni a jövőre nézve, hogy mennyire nem szabad és nem lehet pusztába kiáltó szónak tekinteni az ilyes rendelkezéseket — kolera járvány előtt. Különösen ajánljuk ezt a város intelligensebb háztulajdonosai figyelmébe, kik nagyon csalódnak, ha azt hiszik, hogy e rendelkezés nekik nem is szól.

— **Hivatalvizsgálatok.** Vármegyénk főispája folyó hó 13-án és 14-én eszközölte a tanári főszolgabírói hivatal helyszíni vizsgálatát; az eredmény kedvezőnek mondható, a mennyiben a múlt évi vizsgálat alkalmával talált a részben jelentékeny szabálytalanságok megszüntetettén, ma — apróbb és így könnyen pótolható hiányok leszámításával — a hivatal kellő rendben van. Ugyancsak 14-én megvizsgálta főispánunk Tasnádi nagyközség jegyzőit hivatalát is, a hol az ügyek minden ágában oly kitűnő rendet és minden irányban tisztá, pontos és mintaszerű kezelést talált, hogy Filep Gábor jegyzőnek teljes elismerését nyilvánított.

— **Kolera-nosztroz** esetéről kaptunk hirt Győrtelek községből. A járási orvos és szolgabíró a helyszínre kiszálltak.

— **Meghívó.** Az erdőlyrészi Kárpát-egyesület szept. 25-én és 26-án a turi és tordai hasadékokhoz. Tordára, a Berespataka völgyében levő vízesésekhez, Torockóra és a Székelykőre Kolozsvártól kiindulva két napos országos kirándulást rendez, melyre az egylet összes tagjai az érdeklődőket tisztelettel meghívják: Kolozsvárt, 1892. szept. 8. Bethlen Bálint gróf, elnök. Radnóti Dezső, főtitkár. Tudnivalók. 1) A kirándulás összes költségeire minden egyesületi tag 7 frt 50 krt tartozik a jelentkezés alkalmával fizetni. Nem tagok 9 frt 50 krt fizetnek. Ez összegben a két napi fuvar, szállás, hangverseny, turista ebéd és reggelik ára van beszámítva. 2) Jelentkezéseket elfogad szept. 19-éig bezárólag Radnóti Dezső központi főtitkár (Belkírály-utca 22). A jelentkezés alkalmával a részvételi díj azonnal lefizetendő, melylyel szemben a jelentkező részvételi jegyet kap.

— **Halál a kerek alatt.** Szörnyű halállal halt ki Kuna Mátás gyoclos tót kereskedő. Ugyanis a f. hó 16-iki vásárra városunkba érkezvén, midőn az oláh templom melletti utcából a Bem-térre akart volna kihajtani, a szerencsétlen véletlenül a lovak közé esett, a lovak a közelben levő cirkusz ponyva bódéjától megbokrosodva neki iramodtak, és a nehéz bagázsias szekér kerekai keresztül mentek a szegény ember mellén,

ott maradt mozdulatlanul a fürdő viz lefolyása által alkotott árok partján. Az elősiető orvos már csak a halált konstatálhatta, kinek véleménye szerint nyomban be kellett következnie, mert a mellkas egészen betörtött, a szív tájékán pedig halált okozó horzsolás történt. A szerencsétlen véget ért kereskedőt, ki nőt és gyermekeket hagyott hátra, nagy részvét mellett temették el f. hó 18-án.

— **Uj ügyvédi iroda.** Zilahon dr. Pap György ügyvédi irodát nyitott.

— **Az ujonnan átalakított** izraelita templomban, mielőtt a belső berendezés teljesen elkészült és az átalakítás végbefejezéshez jutott volna, már f. hó 16-án a felavatás ceremoniának mellőzésével megtartott az első isteni tisztelet, mely alkalommal Rosenbaum rabbi szép egyházi beszédet tartott, melynek végzetével imát mondott a királyért, a királyi családjáért, a hazáért és városunk lakosságáért. A templom díszére fog válni városunknak és dícséretére Auman építésznek, ki finom architektúrái érzékkel építette föl oly rövid idő alatt a zsinagógát. Brüll Károly hitközségi elnök érdeme, hogy városunk izraelita lakossága áldozatkészségének tapintatos felhasználásával a díszes épület ma már közel a végbefejezéshez áll. (Beküldetett.)

— **Lódiijazás** Krasznán. Lapunk mult számában említettük, hogy az idén Krasznán volt a lódiijazás. Most a kiállítás sikeréről számolunk be, sajnos, nem nagy örömmel, mert a mint alább kitűnik, alig-alig volt kiállító és a díjak kiadhatók, a mit gazdánk saját érdekében a lehető legrosszabban tesznek. Elővezetettünk anyakancsa szopós csikóval 16 drb, kancsa csikó 3 évre menendő 6 drb, összesen 22 drb. I. Díjat nyertek: 1. díjat Liszkay Sándor récei lakos csikós kancája 30 frt. 2. Ifj. Varga K. Bálint erdeki csikós kancája 20 frt. 3. Vince Gábor borzúsi csikós kancája 15 frt. 4. Valki János krasznai kancája 12 frt. 5. Nagy György borzúsi kancája 10 frt. 6. Márton József erdeki kancája 8 frt. 7. Delei Dániel perceseni kancája 7 frt. 8. Haracsek István hadadi kancája 6 frt. 9. Vajda Péter bagolyfalusi kancája 5 frt. 10. Ugyancsának kancája 3 frt. — II. A kancsa-csikók díjánál: 1. Sima Sándor perceseni lakos 2 és fél éves csikója 18 frt. 2. Ifj. Varga K. Bálint erdeki 2 é. csikója 10 frt. 3. Márton József erdeki 2 é. csikója 6 frt. 4. Simay Miklós varsolci birtokos 4 drb. szopó csikós kancája és 2 db. 3 évre menő kancsa-csikója külön osztályú díszoklevéllel tüntetett ki. A kancsa-csikók negyedik díjja pályázó hiányában ki nem volt adható, a bíráló bizottság a többiek között aránylagosan osztotta fel. A kiosztásnál közreműködtek Nagy Domokos elnöklele alatt: Ketheli István. Bideskuthy György bizottsági tagok és Wallentini Ottó állami állatorvos. A díjkiosztást Nagy Domokos vendégszerető asztalánál fejezte be a comissio.

— **Nyilvános nyugtázas.** A gyergyóremetei tűzkárosultak javára — a rendőrkapitány kezdeményezésére — adakoztak a sz.-somlyói nőegylet gyűjtő ivén: Egy szorgalmas tag 10 kr, D. B. 40 kr, Filep István 10 kr, B. S. 30 kr, Egy valaki 40 kr, Kupsa János 10 kr, Koronka Lajosné 10 kr, N. N. 20 kr, M. M. 10 kr, Oláh Károly 20 kr, Bartha Endre 20 kr, Szénássy Miklós 50 kr, Szénássy Miklósé 50 kr. — Az ipartestület gyűjtő ivén: Az ipartestület 5 frt, Gerece András 20 kr, Cimer István 20 kr, Lengyel Ferenc 20 kr, Barna József 30 kr, Gyurkó József 10 kr, Nedecky János 20 kr, Oláh Károly 20 kr, Csillag János 10 kr. — A polgári olvasókör gyűjtő ivén: Gerece András 50 kr, Bence József 20 kr, Preiser Simon 10 kr, Erdődi László 20 kr. A kegyes adakozók fogadják nemcsak szívó adományaiért a segélyezett s nyomorba jutottak halás köszönetét.

— **Névnapok.** Szept. 22. Tamás, — 23. Tekla, — 24. Gellért, Gebhárd, Polixéna, — 25. Farkas, Kleofáa, — 26. Cyprian, Jusztina, — 28. Adolf, Döme, Kozma, Cosima, — 28. Vencel, — 29. Mihály (sz. Mihály napja.)

— **Vásárok.** Szept. 24. Oláh-lápos, — 25. Hidalmás, — 26. Magyar-Lápos, — 27. Becserk, — 28. Alsó-Szopor. Csáki-Gorbó, — Retteg, — 29—30. Szilágy-Somlyó.

Leszállított áru selymeket méterenkint 25%—33% és 50% árleengedéssel az eredeti áron alul szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végekben is póstabér- és vámentesen HENNEBERG G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. — Svájca címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— **Fővényszemek.** Ily címen jelenik meg e hó végén Hamvai Sándor elbeszélő gyűjteménye a Singer és Wolfner budapesti könyvkiadó cég vállalatában igen díszes kiállítással. Nemcsak székebb körű kis társadalmi életünkben, hanem az írói világ előtt is ismeretes Hamvai Sándor irodalmi mű-

ködése, és a midőn már első ízben kiadott beszélygyűjteményét is kiváló elismerésben részesíté a kritika, feleslegesnek véljük újabb dícsérettel ajánlani a most megjelenő irodalmi terméket. Annnyit azonban kiemelünk, hogy ő is az írók azon gárdájához tartozik, kik az életből merítik elbeszélésük tárgyát, épen azért szólnak azok szívhez és észhez egyaránt. — Egy példány előfizetési ára 1 frt, bolti ára 1 frt 20 kr. Az előfizetési pénz f. hó 25-ig szerző nevére küldendők Sz.-Somlyóra. Gyűjtőknek 10 példány után tiszteletpéldány jár.

— **Tiltakozás a replika ellen.** Ily címen jelent meg egy füzetke Ric János és Moldován István egyetemi hallgatók szerkesztésében Kolozsvárt. A tiltakozás budapesti és kolozsvári egyetemi ifjuság nevében kiadott röpiratban foglalt állítások valótlan-ságát bizonyítgatja. A magyar nyelven megjelent füzetek melynek bolti ára 40 kr, a legmelegebben ajánljuk olvasó közönségünknek.

— **Abonyi Árpád** „bosnyák képek” — történetek és vázlatok. — A Bosnyák Képek-be fölvezt tiz történet: I. Bosznia, II. Plevlje, III. Szerenka, IV. Táviró-fák a hóban, V. A staribrod-i hid, VI. Pitelka Tóni, VII. A bihaci kőd, VIII. Az alvó regimant, IX. Történetek, X. Asz-szonyok, magában foglalja nem csak a bosnyák népek, hanem katonaságokhoz való viszonyának rajzát is. A hadjárat természete hozta magával, hogy e viszony tulnyomóan sötét, izgalmas és megrázó trónusai közé ebben az időben (1878—80) bizony csak itt-ott vegyülhetett egy-egy lágyabb, engesztelőbb vonás. A mű szép, tiszta nyomással, a legfinomabb papíron az év október havának végén fog mintegy 10—12 tömött innyi terjedelemben megjelenni. A kötet előfizetési ára példányonként 1 forint, az előfizetési összeg f. évi október hó 15-ig, legelőszűbben postautalvánnyon, a szerző nevére (Budapest, VIII., Bérkocsis-utca 30. sz.) címezve küldendő. Gyűjtőknek tiz előfizető után tiszteletpéldány jár.

— **Az Ország-Világ**, a legelterjedtebb s Benedek Elek által kitűnően szerkesztett szépirodalmi, lap. 37—38-ik száma mint önálló füzet is megjelent. Az érdekes tartalomról felemlítjük a következőket: Leonora, regény, (befelejő közlemény) Sziklay J.-tól. Mátka dal, írta Sio Ferenc. Két Robinson, Kovács Dezsőtől. Török János (arcképpel) Az élet terhe oly nehéz (vers), Lévy Mihálytól. Járatlan utak, Bede Jóból. A sürgöny, írta Moadassy Imre. A színavaság, írta Kemeny Kálmán. Féradt, írta Somfai János. „Versek” (In-cédi költemények bírálata), írta Lévy Mihály. Kossuth és családja (képekkel). Közélet, írta Palágyi Lajos. Shoking, Makrancitól, „abszlag”, írta Sajó Aladár. A székes főváros iskolái. Bőzsavölgyi Gyula arcképpel Tamassy Józsefről, (képekkel) írta Solyomossy Elek. A hétről cím alatt Székely Huszár tárcái igen érdekes képet adnak a hét eseményeiről, a Nők világa és a többi rovatok szintén érdekesen tájékoztatnak a hazai és a külföldi fontosabb társadalmi vagy művészi eseményeiről, Nők világa és a többi rovatok szintén érdekesen tájékoztatnak a hazai és a külföldi fontosabb társadalmi vagy művészi eseményekről, a dívatmelleket meg párisi minták után készült legújabb toiletteket mutat be; a képek pedig a a haza és külföld jelesebb festőinek remekműveit mutatják be. Előfizetési ár egész évre 8 frt, fél-évre 4 frt, negyedévre 2 frt. Egyes szám ára 16 kr, kottósé 30 kr. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, Erzsébet-körút 12.

— **A szerkesztőség** éjjel. A hatalmas körutak, melyek körülveszik Budapest balparti részét kiépültek immár csaknem egészen. A pompás, díszes paloták előtt egy lüktet, egy zajong az élet, mintha nem is tegnapról mára épült új városrész közepette volnánk. Csak az éjjelek nem oly zajosak, fényesek még, mint a belső városrészekben. Az összes körutak éjjeli életének központja most a „Magyar Hírlap” József-körúti palotája (47. szám), a hol e legnagyobb politikai napilapunk szerkesztősége, kiadóhivatala és nyomdája egyesítve van a fényesenivilágított helyiségekben és a helyiségek előtt folytonos a sürgősforgás. A lapnak harminchat belső dolgozótársa

van, a kik jönnek-mennek. A kiadóhivatal és expedició legalább hatvan embert foglalkoztat, a kiknek egy része éjjeli szolgálatot is teljesít. A nyomdában, a rotációs gépeknél — a mely föl-vágván szórja ki magából a kész lapot — körül-belül ötven munkálnak. És e másfél száz emberen kívül a külső dolgozótársak, a hirt hozók, a táviró-hivatal szolgái, az expressz-postások járnak-kelnek folytonosan. Őriási gépezet ez, melynek látható része állandó érdekessége a körutnak. Magának a gépezetnek munkája meglátható a „Magyar Hírlap”-on, mely Horváth Gyula főszerkesztő és Fenyő Sándor felelős szerkesztő vezérlete alatt a legjobb magyar írókat és újságírókat gyűjtötte a táborába. Nem is csudálatos ilyen módon, hogy ez a legjobb magyar napilap ma. Pom-pás segédszerszámokkal dolgozik a „Magyar Hírlap” és csak az a bámulatra méltó, hogyan lehet olyan olcsó előfizetési ára három hónapra: 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Érthetetlen, hogyan adhat ezért az összegért oly terjedelmes lapot, miképpen láthatja el még előfizetőinek gyermekeit is olvasni valóval, hetenkint megjelenő képes gyermeklapjával, a „Kis Világ”-gal. Aztán a „Magyar Hírlap” karácsonyi ajándékai, melyeket épp úgy mint tavaly, az idén is ingyért kapnak az októberben belépő előfizetők. Ezek a mellékletek az idén még fényesebbek lesznek mint tavaly, illusztrált albumok úgy a nagyok, mint a kis-nyek számára. Ezenkívül még valami más meglepetés is készül a „Magyar Hírlap” olvasói számára. Erről azonban egyelőre nem lehet szólni. Pedig már javában készül. Mi lesz, meg fogják tudni röviden mindazok, a kiket érdekel.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
BÖLÖNI SÁNDOR.

Makk eladás.

A széplaki birtokosság legelőjén — mintegy 470 hold terület — levő tölgy makktermés folyó hó 25-en délután 4 órakor tartandó árverelésen a többet ígérőnek haszonbérbe kiadatik.

Széplak, 1892. szept. 12.
Szenessy Alajos,
birt. felügyelő.

4865 — 1892. P. szám.
Idéző hirdetmény.

Báró Bánffy Dezső mint a gróf és báró Bánffy család elnökének és társainak Alsó-Bán község határában levő közbirtokossági erdők és legelők arányosítás utjánai felo-ztásának elrendelése iránt beadott kérelme folytán, fenti sz. a. kelt végzéssel a megengedhetőség feltételeinek kinyomozása végett Alsó-Bán községébe tárgyalási hatánapul 1892. évi október hó 5-ik napjának d. e. 9 órája ki-tűzetett, mely hatánapra érdekeltek oly értesítéssel idéztetnek meg, hogy a kérelmet a zilahi kir. törvényszék-nél és Alsó-Bán község főbírájánál betekinteni jogukban áll.

Kelt Zilahon, a kir. törvényszék-nek 1892. szeptember 3-án tartott üléséből.

Ujvári Miklós, jegyző. **Szeőke Bálint,** elnök.

Fűszer- és vegyes kereskedés.

Uj butor raktár.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy többek felhívására

VAS- és FA-BUTOR,

valamint mindenféle

❖❖ **TÜKÖR RAKTÁRT** ❖❖

rendeztem be, és erre bel- és külföldi elsőrendű butorgyárosoktól Szilagyvármegyére a képviselőséget átvettem. Az árukat közvetlenül a gyárból küldetem meg, vagy helybeli raktáramból vehetők át. A fizetések hitelképes cégeknél **6 havi hitelidőre, vagy részletfizetés mellett is** történhetnek. Nagyérdemű közönség! Midőn a fűszer- és vegyes kereskedésben tanúsított az oly nagymérvű becses bizalmukért hálás köszönetemet kifejezem, kérem ez új vállalatomnál is becses támogatásukat, — és én ígérem, hogy szolid áruszállítás és mérsékelt árszabás által a bizalmat kiérdemelni fogom.

Becsés rendelményükért esedezve,

tisztelettel:

PORJES ADOLF,

6—6

fűszer- és vegyes kereskedő.

Egyedüli raktár dr. Spitzer-féle arckenőcs és szappanból.

